גליון

דאזינו השמים

דרשות ודברי תורה מאת מרן הגה"ק מקאשוי זי"ע בלשון אמירתו בפרסום ראשון

גליון י"ב – פ' וירא תשפ"ז לפ"ק

מתוך דברי דברי מוסר והתעוררות שנשמעו מפ"ק מרן רבינו זי"ע

במסיבת מלוה מלכה לטובת ישיבתינו הק' (ח"ב)

מוצש"ק וירא תשנ"ה – וומסב"ג יצ"ו

איז איינע פון די זאכן, איך מוז מיך אומקוקן אויף מיין קינד, וועז דאס קינד ווערט געבוירן מוז מען אים שוין מחנך זיין ער זאל זיין א הייליג קינד. און די מאמע זאל וויסן: מיט'ן קינד ארבעט מען, עס זאל זיין א קינד וואס קען וואקסן און עס זאל זיין ערליך. אין דעם פינסטערן וועלט וואס - נעבעך - מען גייט ארויס אויף די גאס. אז מען איז שוין אפגעהיטן מיט אלעם, אז מען קומט אויף די גאס קען מען ווערן א שמאטע אין איין שעה.

"אבער וואס זאל מען טאן, איך בין דאך אן אונס? אן אונס איז דאך רחמנא פטריה?" איך האב אמאל געזאגט - פאר צוויי וואכן צוריק - פאר איינעם: "פארוואס גייסטו נאך אין א קאנטרי וואס דערנעבן דארט איז דא ווייס-איך-וואס". זאגט ער: "אז איך גיי ארויס [אין גאס], האב איך סיי-ווי-סיי". זאג איך אים: "ביסט מדמה אונס צו רצון? אז דו נעמסט אליינס אין דיין שטוב אריין, ווילסטו מדמה זיין צו דעם וואס דו קענסט זיך נישט העלפן?" דו גייסט ארויס און דו טוסט.

אבער דאס איז דער גאנצער ליניע, דאס איז ערליכקייט, דאס איז צניעות. א קינד זאל וויסן צניעות, א מיידל זאל וואקסן מיט צניעות, און די אינגלעך ברויכן אויך צו וואקסן מיט צניעות. יעדער מוז וואקסן מיט א קדושה און טהרה. און דער כח פון די קדושה און טהרה האט אונז נאר געראטעוועט פון די אלע גזירות, פון די אלע צרות.

דאס איז דאך די הייליגע תורה, מען האט נישט פארלאזט די תורה. גוט, יעדער מיינט נאר 'איך טו דאך וואס איך קען', 'איך טו וואס איך קען', יעדער ענטפערט די זעלבע תשובה. "וואס זאל איך טאן? איך קען נישט ווייטער". ווער זאגט אז איך קען נישט ווייטער? וועז די ביזנעס גייט מיר שוואך וועל איך זאגן 'איך קען שוין נישט ווייטער?' איך פרוביר עס אויפצובויען. אז איך האב א שווערע ארבעט, זוך איך מיר די גרינגערע.

פארוואס ביי אידישקייט, דארט האב איך קיינמאל נישט קיין צייט. איך האב נישט קיין צייט צו מיינע קינדער, איך האב נישט קיין צייט צו קאנטראלירן, איך האב נישט קיין צייט מיט זיי צו רעדן. צו יעדע הבל הבלים האב איך צייט.

מיט אנדערע זאכן אויך. העלף פאר א איד, מאך אים נישט שווער.

נפלאות על הפרשה

יוקח נא מעט מים

דער לשון פונעם פסוק דארף א ביאור: פאר וואס עפעס האט אברהם אבינו געדעדט בלשון נסתר" – יוקח "(עס זאל גענומען ווערן), אנשטאט צו רעדן בלשון נוכח - "קחו נא" (נעמט א ביסל וואסער), ווי א בעל הבית וואס באפעלט פאר זיינע שטוב מענטשן אדער דינסטן צו טון זיין ווילן?

נאר מען קען זאגן, אברהם אבינו איז דעמאלטס געווען א חולה (קראנק) צוליב די מצוה פון ברית מילה, די איבריגע אנשי ביתו און זיינע קנעכט זענען נאך אויך געווען גאר שוואך, וויבאלד זיי זענען אויך געווען אינעם דריטן טאג נאך זייער מילה. האט אברהם אבינו נישט געוואלט באפעלן זיינע קנעכט אדער ישמעאל, די איינציגע וועמען ער האט יא געקענט הייסן, איז געווען איינע פון די שפחות אין שטוב, אבער חז"ל זאגן דאך אין מסכת קידושין (ע' ע"א) "אין משתמשין באשה", דערפאר האט אברהם אבינו געזאגט בלשון נסתר, "**יוקח** נא מעט מים" – "עס זאל גענומען ווערן א ביסל וואסער". כדי די שפחה זאל עס הערן אליינס און עס גיין ברענגען, אן דעם וואס ער זאל חלילה עובר זיין אויפן איסור פון הייסן די אשה אים משמש צו זיין.

(קובץ דרושים נדפס בספר זכותא דמנחם)

דרך אגב, אז איך זאג שוין זאל איך שוין ערוועגען, צי וואס מוז מען נעמען גוי׳טעס אין שטוב אריין? איז נישט דא ענגוג אידישע רוסישע פרויען וכדומה? און אז נישט, צי קינדער וכדומה? א גוי׳טע אין די שטוב אריין, איז דאס א יחוס? מצד אנדערע טעמים, מצד אנדערע ענינים. איז דאס טאקע א הכרח, אז עס מוז זיין? מען האט נישט וואס צו טאן מיט די מיידלעך? נעם נישט א גוי׳טע אין שטוב אריין, זאלן די מיידלעך ארבעטן. אינדערהיים האבן אויך די מיידלעך געארבעט. דאס האב איך געוואלט זאגן בדרך אגב.

מדת רחמנות אליין, איז אויך א זאך. איך ווייס אליין נישט צי איך זאל יא זאגן צי איך זאל נישט זאגן. מיר האבן אויך געדעדט יעצט פרייער, מען האט מיך מעורר געווען. די חתונה מאכן איז שווער, מען ברויך דאך געלט, און חסדי השם, אידישע קינדער זענען דאך דאך אידישע קינדער, מיט אלע פעלערס איז דאך דא ״שמחת נישואין״, מען מאכט עס האלב פרייז, א געוואלדיגע זכי׳. קומט מען מיר זאגן, אז קיין דירות קען מען נישט באקומען. פארוואס? ווייל היינט איז צוגעקומען נאך א נייע צרה, לא די וואס עס קאסט דאך טייער, נאר מען מוז געבן ״שליסל געלט״. מען מוז געבן פינף טויזנט דאלער, צען טויזנט דאלער.

א יונגערמאן, קוים מיט צרות מאכט ער חתונה, פופציג טויזנט דאלער. פון וואו זאל ער נעמען צען טויזנט דאלער שליסל געלט? מען האט דאס קיינמאל נישט געטאן אזא זאך. דו נעמסט דאך דירה געלט, וואס טייטשט ׳שליסל׳? קען זיין ער האט אפשר חובות, ער האט געקויפט א הויז, דאס קען זיין, מען קען נאך פארענטפערן, אבער אידן האבן דאך א מדת רחמנות, וויאזוי קען מען העלפן אזוי א איד פאר׳ן צווייטן?

מדת הרחמנות מיינט נישט נאר וועז יענער גייט שוין נעבעך אפגעריסן און אפגעשליסן אויפ׳ן גאס געב איך אים א דאלער. מדת הרחמנות איז טייטש אויף יעדן איד האב איך רחמנות. איך האב רחמנות, איך וויל אים נישט צעברעכן, איך העלף אים צו צו זיין לעבן, איך העלף אים צו ער זאל זיך אויפשטעלן אויף די פיס. אזוי האט מען אונז געלערנט, אזוי האבן מיר געוואוסט. דאס איז דאך אזעלכע ענינים נפלאים גדולים, וואס מען האט אונז מחנך געווען אויף דעם וועג, און דאס גייט נעבעך אונטער.

איך האב דאך איצט געזאגט, אז די קינדער וואס זענען נאך ארויסגעקומען, צעבראכענערהייט אהיימגעקומען, זיי האבן נאך געוואוסט אויפצושטעלן אן ערליכע שטוב, מען זאל זיין ערליך. און היינט, וויאזוי קען דאס זיין, וואספארא שטוב קען מען אויפשטעלן מיט א נוסח גוי.

עס איז דא אסאך וואס צו רעדן. חס ושלום, מען מיינט קיינעם נישט צו באליידיגן, יעדער ווייסט דאך דא, דער עיקר מיינט מען דאך זיך אליין. אבער עס איז דאך הגיע הזמן אז מען זאל נישט גיין איינער דעם אנדערן אויפ׳ן לעבן, ביי יעדע זאך, ביי יעדע קלייניגקייט, יעדע פאליטיק.

דער גאנצער חינוך סיסטעם, מען זאל נישט משנה זיין דער חינוך, זוך נישט קיין נייע וועגן, זיי נישט קיין אויפטוער. די אלע יונגעלייט צעברעכן די רבנים, זיי לאזן זיי נישט וואקסן. עס איז ממש א פארקערטע וועלט. מאך דיר נישט קיין נייע סיסטעם, מאך דעם סיסטעם וואס מיר האבן געלערנט אינדערהיים, עס ברויך זיין א חינוך טהור, הייליג, דאס וואס מיר האבן מקבל געווען, וואס מיר האבן געלערנט, וואס מיר ווייסן פון פריער.

און ביי יעדע זאך אזוי, זוך נישט קיין נייע וועגן, טו דיר דעם וועג וואס מען האט אונז געלערנט אינדערהיים. אז דו ווייסט נישט וואס דאס איז, פרעג דיך נאך ביי די אידן וואס זיי געדענקען נאך, וואס זיי ווייסן נאך.

נפלאות על הפרשה

רק אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי

עס שטייט ״סוף דבר הכל נשמע וגו׳ כי זה כל האדם״ (קהלת י״ב, י״ג). דער פשט איז, מ׳זאָל נישט מיינען אַז יראת ה׳ איז בלויז אַ מעלה אינעם מענטש, און וועט ס׳האָט נישט קיין יראת ה׳ איז אויך אַ מענטש, נאָר עס פעלט אים אַ וויכטיגע מעלה. אויף דעם קומט דער פסוק אונז צו לערנען אַז ס׳איז נישט אַזוי; ווייל וועט ס׳האָט נישט קיין יראת שמים איז בכלל נישט קיין מענטש, נאָר אַ בעל־חי.

ווייל „**זה כל האדם**״ — דאָס איז דער גאַנצער מענטש, און אָן דעם האָט ער נישט די מדריגה פון אַ מענטש. די איכות פונעם מענטש וועגדט זיך נאָר אין דער מידה פון יראת שמים וואָס געפינט זיך אין אים, צי ווייניג צי פיל. דאָס הייסט: אויב ער האָט אַ גרויסע מאס יראת שמים, איז ער אַ גרויסער מענטש; אויב ער האָט אַ קליינע מידה, איז ער אַ קליינער מענטש; און אויב ער האָט גאָרנישט, איז ער בכלל נישט קיין מענטש, נאָר אַ בעל־חי אין דער געשטאַלט פון אַ מענטש.

און דאָס איז מבואר לויטן פסוק (פרשת בראשית א׳, כ״ו) „נעשה אדם״. דער זוהר ערקלערט אַז דער אייבערשטער האָט געזאָגט צו דער גאַנצער בריאה: „**נעשה אדם**״ — לאָמיר אַלע צוזאַמען מאַכן דעם מענטש, אַז מיר אַלע זאָלן האָבן אַ חלק אין זיין באַשאַפונג. דאָס הייסט, אַז יעדער באַשעפענישׂ זאָל אַריינגעבן אינעם מענטש פון איר אייגענעם טבע און תכונה: דער אָקס זאָל אים געבן די תכונה פון אַן אָקס, דער לייב די תכונה פון אַ לייב, דער שלאַנג די תכונה פון אַ שלאַנג, און אַזוי ווייטער. קומט אויס, אַז איין מענטש איז אַן עולם קטן, וואָס נעמט אַריין אין זיך די תכונות פון אַלע אויבערשטע און אונטערשטע באַשעפענישׂ. אויב אַזוי, **זענען די כוחות פון אַלע וילדע חיות אין דער וועלט אַריינגעלייגט געווָארן אינעם מענטש, און ס׳איז נישטאָ קיין שרעקליכערע חיה ווי ער!** דערצו האָט דער מענטש כלי־משחית וואָס קיין שום חיה אין דער וועלט האָט נישט — דעת און דיבור. און אויב אַ איינציגע רויב־חיה דאַרף מען צובינדן מיט אַן אייזערנער קייט, וויפיל קייטן דאַרף מען דען האָבן אָפּ־צוהאַלטן אַזאַ געפערלעכער חיה ווי דער מענטש! וועז דער אייבערשטער האָט באַשאַפן דעם מענטש, האָט ער זיכער אויך באַשאַפן די קייט מיט וועלכער אים צו בינדן, כּדי ער זאָל נישט חרוב מאַכן די וועלט.

און וואָס איז די קייט? דאָס איז יראת ה׳. נאָר יראת ה׳ אַליין האָט דעם כוח אָפּ־צוהאַלטן דעם מענטש, אַז ער זאָל נישט ווערן ווי אַ רויב־חיה. אָן יראת ה׳ וועט קיין שום עצה אין דער וועלט נישט העלפן צו היטן דעם מענטש פון שעדיגן. אפילו ער זאָל זיין אַ חכם און פיליסוף ווי אריסטו, וועט אים זיין חכמה נישט ביישטיין אין דער שעה וועז דער יצר הרע באַפאַלט אים.

דאָס איז וואָס אברהם אבינו האָט געזאָגט צו אבימלך (פרשת וירא כ׳, י״א): „**רק** אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי״. דער דיוק פון „רק״ איז, אַז חוץ פון יראת ה׳ האָט זיי גאָרנישט געפעלט: זיי האָבן געהאַט חכמה און מדות פון דרך ארץ. אָבער דאָס אַלץ העלפט נישט וועז ס׳איז נישטאָ קיין יראת ה׳.

(קובץ מאמרים, להג״ר אלחנן בונם וואַסערמאַן זצ״ל הי״ד, ביאורי אגדות — יראת שמים)

דאס איז דער פסוק, וואס דא שטייט "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' למען הביא ה'" - דער אויבערשטער זאל ברענגען די אלע ברכות. מיר זאלן וויסן דעם "אשר יצוה את בניו ואת ביתו". בעט איך יעדן, פאר זיין אייגענע טובה, מען זאל גיין נישט אויף קיין נייע וועגן, נאר אויפ'ן אלטן וועג.

איך האב געהאט נאך וואס צו רעדן, איך האב געגרישט מיך מער צו רעדן, אבער איך באגענוג מיך מיט דעם וואס איך בעט נאר איין זאך - צוויי זאכן: מען זאל זיך אומקוקן אויף די אייגענע קינדער, עס לוינט נישט אויפגעבן די קינדער, דו ווייסט נישט. קוק דיך אום אויף דיינע קינדער, קוק דיך אום אויב זיי זענען גוט פלאצירט. און אז עס איז נישט גוט, זוך אן אנדערע וועג, נעם זיי אוועק פון דארטן, לאז זיי נישט אריין. יהיה מה שיהיה.

אזוי גייט ביי א שידוך, אזוי גייט ביי פרנסה. אז ער גייט ארויס פון כולל, שטעל אים נישט אריין אין א פרנסה וואס דו האסט אים איינגעשטעלט צווישן ניבול-פה'ניקעס און מנוולים, צווישן גוים מיט גוי'טעס. זארג דיך פאר אים, אויף זיין נשמה. וועט ער נעמען א האלב פון געהאלט. דער אויבערשטער וועט אים העלפן ער וועט אויסלעבן אזוי אויך, ער וועט נישט חלילה הונגערן.

צוויי זאכן איז דא: דאס זיך זארגן פאר די אייגענע, און זיך זארגן פאר זיך - פאר די נשמה. נישט נאר כסדר זיך זארגן פאר די פרנסה, מען מיינט אז דאס איז דער עיקר. אז דו וועסט זארגן זיך אויף דער נשמה, וועט זיין פרנסה אויך. דאס איז איין זאך.

די צווייטע זאך: וואס איך טו, זאל זיין [א נחת רוח פאר'ן רבש"ע]. איך וויל וויסן צי דאס איז טאקע אין הימל אנגענומען אז עס איז גוט, דעמאלטס מעג איך דאס טאן. וועסטו נישט יענעם צעברעכן, וועסט נישט פירן קיין פאליטיקס, מען זוכט נישט צו הרג'ענען וועגן פאליטיק מענטשן, און שלאג

נפלאות על הפרשה

ותכחש שרה לאמר לא צחקתי ויאמר לא כי צחקת

פון דא איז מיוסד דער הלכה וואס חכמינו ז"ל האבן געמאכט אז א פרוי איז פסול לעדות, ווייל מיר זענען אז א פרוי ווען זי ווערט דערשראקן קען זי זאגן ליגנט כדאי נישט צו בלייבן פארשעמט!

(חזקוני; רבינו ר' ישעי' מטירני; ערוך ערך נשים)

והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו

רש"י זאגט: עס האט נאר אויסגעזען ווי זיי עסן. מען לערנט פון דעם אז א מענטש זאל זיך נישט ענדערן פונעם מנהג המקום.

די וועלט פרעגט א קשיא: שפעטער ביי לוט (י"ט, ג') שטייט אויך **"ומצות אפה ויאכלו"** און דארט זאגט רש"י גארנישט. פארוואס זאגט ער נישט דארט אז עס האט נאר אויסגעזען ווי זיי עסן?

מיין זיידע דער גאון פון לאסק ז"ל, האט געזאגט א מורא'דיגן פשט לויטן אר"י הקדוש: דער אר"י זאגט אז ביי יציאת מצרים האט דער באשעפער געמוזט אליין גיין ("אני ולא מלאך"), ווייל אין מצרים איז געווען אזא טומאה אז א מלאך וואלט חלילה געקענט אראפפאלן פון זיין דרגה. לויט דעם, ווען די מלאכים זענען אנגעקומען קיין סדום - וואס איז געווען דאס ארט פון רשעות און קליפות - זענען זיי טאקע געפאלן פון זייער דערהויבענע דרגה פון מלאכים, און דארט אין סדום האבן זיי באמת געגעסן! דערפאר שווייגט רש"י דארט.

(פרדס יוסף)

ויאמר ה' אל אברהם למה זה צחקה שרה

מען דארף פארשטיין: פארוואס פרעגט דער באשעפער אברהם, פארוואס גייט ער נישט פרעגן שרה אליין? זי איז דאך געווען א גרויסע נביאה, אפילו מער פון אברהם.

עס ווערט דערציילט אויפן גאון רבי חיים בריסקער זצ"ל, אז ווען ער איז געווען א קליין אינגל האט ער געלערנט ביי א מלמד וואס איז געווען א סלאנימער חסיד. איינמאל האט אים דער מלמד מיטגענומען צום סלאנימער רבין. דער רבי האט אים געגעבן אן עפל, דאס קינד האט עס שנעל געכאפט און אויפגעגעסן.

האט דער רבי געזאגט פארן מלמד: "אויב דאס קינד עסט אן א ברכה, איז די שולד אויף דיר, ווייל דו ביסט זיין רבי!" האט דער קליינער חיים'ל מיט זיין שארפקייט זיך אנגערופן צום רבי'ן: "אויב אזוי, איז די שולד אויף אייך, ווייל איר זענט דעם רבי'ס רבי"...

דאס זעלבע קען מען זאגן דא: עס איז געווען א תביעה אויף אברהם אבינו. אויב זיין דרגה אלץ רבי פון שרה וואלט געווען מער בשלימות, וואלט שרה נישט געלאכט. דערפאר האט דער באשעפער טענות צו אברהם: פארוואס האט שרה געלאכט?

(טללי אורות חלק ו')

כי שמע אלקים אל קול הנער באשר הוא שם

רש"י טייטשט: דער מענטש ווערט געמשפט לויט די מעשים וואס ער טוט איצט, און נישט לויט דעם וואס ער גייט טון אינעם עתיד.

די וועלט פרעגט די באקאנטע קשיא: פארוואס ביי א "בן סורר ומורה" משפט'ט מען אים יא אויף זיין סוף (נידון על שם סופו), און ביי ישמעאל זאגט דער באשעפער אז מען קוקט נאר אויף יעצט?

נאר מען קען עס ערקלערן אזוי: ביים סוף פון די פרשה שטייט "**ותקח לו אמו אשה** מארץ מצרים" - דאס מיינט אז ער פאלגט נאך זיין מאמע, ער איז נאך אלץ פארבונדן צו די עלטערן. אז ער פאלגט די מאמע, איז ער נאך נישט קיין פארפאלענער מענטש! אבער ביי א בן סורר ומורה שטייט קלאר אין די תורה "**איננו שומע בקול אביו ובקול אמו**" - ער פאלגט נישט דעם טאטן און נישט די מאמע, ביי אים איז שוין ליידער נישטא קיין שום האפענונג...

(בעלי המוסר)

נישט צוריק, און מאך נישט א נקמה צוריק - ׳איך גיי אים שוין ווייזן׳... ווייז נישט, טו נישט. טו צוריק יענעם נאר גוטס, וועט דער אויבערשטער אין דעם זכות שענקען אריכות ימים ושנים. עס שטייט אין זוהר הקדוש.

דאס איז אונזער היינטיגער פליכט, מיר זענען אין א שווערן מצב, מיר זענען אין א שווערן מצב נעבעך מיט פרנסה, אבער וועגן דעם איז א שווערע מצב מיט די נשמה. מיר זארגן זיך נישט פאר אונזערע אייגענע, מיר זארגן זיך וויאזוי יענעם אונטערברענגען. עס טאר נישט אזאנס אז אן ערליך קינד זאל וואקסן און עס זאל קענען פון זיין מויל ארויסקומען א מיאוס ווארט. אפילו א סתם מיאוס ווארט טאר נישט ארויסקומען פון א מויל. וכדומה וכדומה.

דאס איז דער הייליגער חיוב אויף אונז, ליב האבן א איד. איך פלעג אלעמאל צו זאגן, אז מיר ווילן זוכה זיין צו "ואהבת את ה׳ אלקיך", קען מען נישט זוכה זיין נאר ווען מען ווייסט "ואהבת לרעך כמוך". "ואהבת לרעך כמוך" דאס איז ביים אויבערשטן חשוב, אז ער זאל קענען צוקומען צו "ואהבת את ה׳ אלקיך". און אפילו ער זאל נישט צוקומען, אפילו ער זאל בלייבן אן עם הארץ וכדומה, אז ער טוט "ואהבת לרעך כמוך" איז ער אין הימל חשוב און טייער.

יעדער איד זאל דאס געדענקען, עס איז פארהאן אזא מצות עשה פון "ואהבת לרעך כמוך". און אז דו קענסט נישט צעברעכן דעם יצר הרע אינגאנצן, צוברעך אים כאטשיג אויף העלפט. לאז אים נישט נאך אלעס. זאל מען שוין אויפהערן מיט דעם, מיט יעדן איינעם מבזה זיין. מען טאר קיינמאל נישט מבזה זיין א מענטש, נישט בפניו און נישט שלא בפניו. וואס האסטו פון דעם? א יצר הרע אנע שום נוצן, גארנישט. אבי יענעם מבזה געווען. וואס גייט ער האבן דערפון? אמאל קען מען אומגליקליך מאכן א מענטש מיט אביסל בזיון. מען האט אים מבזה געווען ברבים, און דער איד קען נישט קיין שידוך טאן, ער קען אומגליקליך ווערן כל ימיו.

וואס פעלט דאס אויס די אלע זאכן? לאמיר שוין אמאל פטור ווערן פון דעם. מען זאל געדענקען דעם מצוה, געדענקען "ואהבת לרעך כמוך", און כביכול מען דארף ליב האבן דעם אויבערשטן אויך, מען זאל אויך פון אויבערשטן נישט פארגעסן, וועט אלעס זיין וואויל, עס וועט זיין ליכטיג.

און א דאוונענען איז א דאוונענען. דאוון, האב אינזין. די האלבע שעה וואס דו דאוונסט שוין, דאס איז דעם באשעפער׳ס. איך באנעם זיך דאך א גאנצן טאג מיט ביזנעס אדער מיט עפעס אנדערש, אין איין שעה ביסטו שוין פארטיג מיט׳ן רבש"ע? צוגיש פיר און צוואנציג שעה געבסטו פאר׳ן אויבערשטן איין שעה? און דאס איז טייטש אז אין דעם איינעם שעה, איז שוין דא דער בלאט גמרא, מיט׳ן דאוונענען, און מנחה-מעריב מיט אלעם, דאס פאקט ער אריין אין איין פעקעדזש, לייגט ער אריין דאס אלעס, קען דאס דען זיין גוט? דריי און צוואנציג שעה האב איך מפקיר געווען, פון דעם געב איך פאר׳ן באשעפער גארנישט? איז דאס מעגליך אז דאס קען זיין?

יעדער בעל הבית אינדערהיים האט געלערנט עטליכע שעה יעדן טאג. עטליכע. זיי זאגן אז אין אמעריקע קען מען דאס נישט מאכן. אבער עס איז דאך דא עפעס א שטיקל מהלך צווישן די צווייי.

איך זאג דא די גאנצע זאך ממילא נאר אויף א קורצע צייט, משיח איז שוין דא, ער איז עומד אחר כתלינו, ער קומט שוין. אבער חלילה זיך אונטערהונקען, מען זאל נישט אויסזען היינט מיט א גוי׳איש פנים.

וועט דער אויבערשטער העלפן מיר וועלן האבן דער זכי׳ אלע אינאיינעם צו זען נחת אי"ה פון די קינדער, אידיש נחת, זען נחת מתוך שמחה, מיט אלע גוטע זאכן, וועט דער אויבערשטער אונז העלפן, און מען וועט נאך אי"ה אלע זוכה זיין בקרוב צום ביאת גואל צדק, זאל מען זיך שטארקן, נישט נאכלאזן גארנישט, מען וועט העלפן איינער פאר׳ן צווייטן, און מגדל זיין די קינדער אויפ׳ן כשר׳ן וועג, אויפ׳ן ערליכן וועג, וועלן מיר אלע האבן דער זכי׳ בקרוב ממש מיט׳ן אויבערשטן׳ס הילף, מתוך שמחה ומתוך נחת וועלן מיר האבן די זכי׳ אלע שוין צו זען התגלות כבוד מלכותו יתברך, בביאת משיח בן דוד, במהרה בימינו אמן.

ברכת "מזל טוב" לאנ"ש שיחיו שהשמחה במעונם

כ"ק הגה"צ אבד"ק יעמרינג שליט"א (וומסב"ג)
לרגל אירוסי נכדתו תחי' בת חתנו **אבד"ק דעעש-מאנסי שליט"א (מאנסי)**
לרגל הולדת נכדתו נכדה לבנו **הרב יוסף הערש שליט"א (וומסב"ג)**

כ"ק אדמו"ר שליט"א – קרית קאשוי
לרגל נשואי נכדו נ"י בן חתנו **הרב שמואל אהרן טעננבוים שליט"א (ק"י)**

כ"ק אדמו"ר שליט"א – אהל רפאל
לרגל אירוסי נכדתו תחי' בת בנו **הרב משה אליעזר שליט"א (וומסב"ג)**
ולרגל הולדת נכדו נכד **הרב שלו' יושע העשיל שליט"א** בן בנו **הרב שמואל הערש שליט"א**

כ"ק אדמו"ר שליט"א – תולדות רפאל
לרגל נשואי נכדו נ"י בן חתנו **הרב מרדכי דוד אבראהאם שליט"א, דומ"ץ (מאנסי)**

הרב משה חיים בלום (בן אדמו"ר מקרית קאשוי זצ"ל) **שליט"א (מאנסי)**
לרגל הולדת נכדו אצל חתנו מו"ה **בנימין אליעזר מאנדל נ"י**

הרב יעקב קעסטנבוים שליט"א (וומסב"ג)
לרגל נשואי נכדתו תחי' בת חתנו מו"ה **אברהם שמוא' עלנבוגן שליט"א**
ולרגל הולדת נכדו בן בנו **הרב יואל שליט"א**

הרב יחזקאל יאקאבאוויטש שליט"א (וומסב"ג)
לרגל נשואי נכדתו תחי'

הרב הערשל ניסן שליט"א (וומסב"ג)
לרגל אירוסי נכדתו תחי'

הרב יושע ישכר בעריש לאנדא שליט"א – אבד"ק קערעסטיר (טאהש)
לרגל אירוסי בתו תחי'

הרב יקותיאל יעקב קעסטנבוים שליט"א (ק"י)
לרגל הולדת נכדו נ"י

מו"ה אליעזר שמואל נאה הי"ו (וומסב"ג)
לרגל אירוסי נכדו נ"י

מו"ה שלמה דוד גרינהויז הי"ו (וומסב"ג)
לרגל נישואי נכדתו בת בנו מו"ה **הערשל הי"ו**

מו"ה אברהם יצחק לעפקאוויטש הי"ו (וומסב"ג)
לרגל נשואי בתו תחי'

מו"ה ברוך יושע גרינפעלד הי"ו (וומסב"ג)
לרגל אירוסי נכדו בן בנו מו"ה **הערשל נ"י**

מו"ה שלמה משה שעכטער הי"ו (ב"פ)
לרגל אירוסי נכדו בן בנו מו"ה **ישראל נ"י**

מו"ה יוסף פנחס סטרולאוויטש הי"ו (ק"י)
לרגל נישואי נכדו נ"י

מו"ה שמואל גרינהויז הי"ו (מאנסי)
לרגל נישואי בנו הי"ו

מו"ה חיים דוד שטיינמעץ הי"ו (וומסב"ג)
לרגל נישואי נכדו נ"י

מו"ה אברהם ראטענבערג הי"ו (וומסב"ג)
לרגל נישואי נכדו נ"י

מו"ה נחום מרדכי טעללער הי"ו (וומסב"ג)
לרגל נישואי נכדו נ"י

מו"ה אפרים ווייס הי"ו (וומסב"ג)
לרגל הבר מצוה לנכדו בן בנו מו"ה **מענדל הי"ו**

מו"ה יחיאל שלמה לעבאוויטש הי"ו (וומסב"ג)
לרגל הולדת נכדתו תחי'

מו"ה יצחק אהרן טעללער הי"ו (מאנסי)
לרגל הולדת נכדו נ"י בן בנו מו"ה **רפאל הי"ו (ק"י)**

מו"ה יצחק אהרן שטערנפעלד הי"ו (ק"י)
לרגל הולדת נכדו נ"י בן בנו מו"ה **רפאל הי"ו (ק"י)**

מו"ה יקותיאל אהרן האלצער הי"ו (קרית קאשוי)
לרגל הולדת נכדו נ"י בן בנו מו"ה **שמעון הי"ו (ק"י)**

מו"ה אשר קעניג הי"ו (מאנסי)
לרגל אירוסי בתו תחי'

מו"ה יקותיאל מיכל פריעדמאן הי"ו (ק"י)
לרגל נשואי בתו תחי'

יצא לאור על ידי התאחדות אברכים דקהל עדת קאשוי
להארות והערות, וכן להודיע על שמחות בקרב אנשי שלומינו נא לקרות: 718-306-3714